

«Μηδενί δίκην δικάσης πριν αμφοίν μύθον ακούσης»

[/ Σχόλια αναγνωστών](#)

Audiatur et altera pars

Της Ζήνας Λυσάνδρου Παναγίδη

Αναμφίβολα, μέσα στον ορυμαγδό των

ημερών και τους τόνους της λάσπης για το πρόσωπο του Γέροντά μας Εφραίμ οι δημοσιογράφοι σοβαρών και έγκυρων εφημερίδων, όπως η Καθημερινή και το Βήμα ή τα Νέα κ.α., έπρεπε να είναι πιο προσεκτικοί και να διασταυρώνουν τις πληροφορίες τους, για να μη γράφουν φληναφήματα και αποκυήματα κάποιας αρρωστημένης φαντασίας, που τους τα υπαγόρευσε.

Άμα θέλουν πληροφορίες για τον Γέροντα, γιατί δεν απευθύνονται σ' αυτούς που τον ξέρουν από παιδί; Θα μάθαιναν τότε ότι η ψυχή του Γέροντα παιδιόθεν φλεγόταν από τον θείο έρωτα και διακρινόταν για την αγάπη του, τη γλυκύτητα και πραότητα του, την προσήνεια και την απλότητά του, την αλληλεγγύη προς όλους και τη συμπαράσταση στους αδυνάτους, την ευγένεια και τη γενναιοδωρία της ψυχής του. Φιλάνθρωπος από παιδί, αγαπητός σε όλους, με έμφυτο το χάρισμα της επικοινωνίας.

Στην τάξη μας ήταν ο πιο συμπαθής στους καθηγητές μας, λόγω της οξύνοιας, του δυναμισμού, του αλτρουισμού του, του ανοικτόκαρδου χαρακτήρα του, της αίσθησης του χιούμορ που τον διέκρινε, της ευγένειας των αισθημάτων του, μα κυρίως λόγω της σοβαρότητάς του, της ωριμότητας, της υπευθυνότητας και της ενσυναίσθησης που τον διέκριναν.

Δεν εμφιλοχώρησε ποτέ στην καρδιά του η επιπολαιότητα, ποτέ δεν τον θυμάμαι

να έκανε οποιαδήποτε ατασθαλία ή παράπτωμα, ούτε ποτέ ως νέος παρασύρθηκε. Είχε ένα και μόνο στόχο και δεν παρεξέκλινε ποτέ από την πορεία του. Ήθελε να ιερωθεί. Και αψηφούσε ειρωνείες και χλευασμούς, όπως ακριβώς και τώρα... [\(περισσότερα...\)](#)